

Múdrost' proroka Mohameda
Vidíte,
Prorok Mohamed
vždy ľuďom hovoril,
aby jedli vegetariánsky.
Dôkaz o tom môžeme nájsť
všade v Koráne.
Dokonca povedal svojmu
bratrancovi, aby to nejedol:
„Ali, nejedz to prosím.
Nejedz zvieratá.“
Pretože zvieracia kvalita
vstúpi do teba.
„Nejedz to.
Nejedz to.“
Aj napriek tomu
sa dnes ľudia nad tým
nezamýšľajú.
Viete, čo myslím?
Vyžaduje to skutočne
úprimný postoj na odlišenie
správneho od nesprávneho.
Musíte byť trochu
inteligentní
a zaberie to trochu času,
ale nech ste akokoľvek
zaneprázdnení, musíte si
urobiť čas, aby ste pochopili
učenie dávnych Prorokov
a osvietených Majstrov.
Ináč budeme len
nasledovať bez toho,
aby sme niečomu rozumeli
a na konci svojho života,
hoci sme veľmi,
veľmi oddaným kresťanom
alebo oddaným budhistom,
hoci sme skutočne chceli
spoznať Budha podstatu,
hoci sme skutočne chceli byť
jedno s Bohom, no premárnili
sme celý svoj ľudský život
robením a hľadaním ničoho.
Tento príbeh je
o svätom mužovi, ktorý sa
zaoberá svojou túžbou,
svojim pokušením.
Príbeh je nasledovný.
Jeden svätý muž raz
kráčal po obchode

v nákupnom centre,
možno v supermarkete.
A zbadal tam obchod
s potravinami, kde predávali
krásne, čerstvé mangá.
Jeho myseľ ho poháňala,
aby nejaké kúpil a vychutnal
si ho. Áno, samozrejme,
ako všetci ostatní.
Takže ten svätý muž
sa snažil povedať si:
„Nie, nie, nie!
Ty nepotrebuješ mangá.
Nemáš dost' peňazí,
aby si si ich kúpil
a ani ich nepotrebuješ.
Si svätý muž.
Ješ len to, čo máš
a neželáš si nič iné.“
Ale počúva myseľ?
Nie.
Myseľ nepočúva.
To nevadí.
Svätý muž sa vrátil
do svojej jaskyne
a pokračoval v meditácii.
Ale celú dlhú noc
meditoval len o čerstvých,
lahodných mangách.
Viete všetko.
Ako to?
Bol ten svätý muž
vaša inkarnácia?
Všetci veľmi dobre poznáme
triky mysle.
Takže bol taký
unavený a vyčerpaný,
ako tam sedel a bojoval
so svojou vlastnou mysl'ou.
Dobre? Fajn, fajn.
Nasledujúce ráno teda
išiel do džungle,
stále ešte porazený
a vyčerpaný celonočným
bojom s mysl'ou.
Išiel tam a nasekal
nejaké drevo.
A potom to množstvo dreva
niesol celú cestu z džungle
do toho nákupného centra

Páni, je to dlhá cesta.
Mnoho kilometrov!
Pôvodne tam išiel
len kvôli nejakým
nevyhnutným zásobám
do svojej jaskyne
na celý týždeň,
napríklad nejakú múku
na čapátti, soľ,
jednoduché veci.
Niesol teda ťažký
náklad dreva k bazáru,
ktorý bol veľmi ďaleko,
mnoho kilometrov.
Poznáte svätých mužov
v Indii, žijú niekde
vysoko v horách,
kdesi v nejakej jaskyni.
A zísť dolu z hôr
a prísť k bazáru trvá dlhý čas.
Väčšinou žijú ďaleko
od toho všetkého,
pretože to je to, čo chcú.
Potom je ale nepohodlné,
keď chcete po niečo ísť.
Dobre, napriek tomu,
niesol ťažký náklad dreva
dolu z hôr.
A potom bol veľmi
unavený a vyčerpaný.
Ale nedoprial si odpočinku,
neustále si hovoril:
„Chceš mangá,
tak si na ne zarob!
Odnes teraz to drevo
a nesťажuj sa.“
Horská cesta bola
veľmi ťažká
ale prinútil sa urobiť to.
Dobre.
Nakoniec zišiel
dolu z hôr,
predal drevo,
vymenil ho za peniaze
a kúpil si nejaké mangá.
A potom sa vrátil späť
do svojej jaskyne v lese,
položil ich na kameň
pred jaskyňu a povedal:
„Dobre, len sa na

ne pozeraj. Pretože,
ja ťa poznám veľmi dobre.“
Rozprával sa sám so sebou.
Hovoril svojej myslí:
„Dnes chceš,
aby som kúpil mangá,
zajtra budeš chcieť
niečo iné, melóny,
a ďalší deň,
kto vie, možno budeš
chcieť kúpiť koňa.
A potom budeš chcieť,
aby som si našiel ženu
a staral sa o domácnosť.
A potom, to bude všetko,
koniec môjho príbehu,
koniec môjho života!
Viem, čo chceš.
To je to, čo chceš.
Hovorím ti,
že sa to nestane!“
Pretože príde žena
a potom deti.
A potom narodeniny,
smrť,
svadba detí,
vnúčatá,
svadba vnúčat,
a ... večne.
Nikdy to neskončí.
Potom budem nakoniec
tvojím otrokom.“
Toto si teda hovoril.
A potom, práve keď
toto hovoril svojej myslí,
okolo jeho jaskyne
prechádzal človek,
a tak na neho zavolať:
„Hej, priateľu, vezmi si
tie mangá, sú tvoje.“
Samozrejme, že tomu
cestovateľovi bol horúco,
mal smäd. Spýtal sa:
„Ste si istý, pane?
S radosťou
si ich zoberiem.“
Zobral si všetky, niektoré
z nich dokonca zjedol
pred tým svätým mužom.
Páni, úbohý svätec,

museli sa mu zbíhať sliny.
Úbohý chlapec,
snažil sa tak tvrdo,
zaslúžil si to.
Prinajmenšom šiel
do lesa nasekať drevo.
Ale ani potom to znovu
nechcel urobiť.
Predpokladal, že nasledujúci
deň bude chcieť jablká.
Potom by musel
sekať drevo znovu.
A potom len zo zvyku
nasledovať túžbu mysle,
kto vie,
kam by ho to zaviedlo.
Poviem vám iný príbeh
o Prorokovi a jeho oddaných.
Jedného dňa,
keď sa Prorok Mohamed
rozprával so skupinou
svojich žiakov,
spýtal sa každého z nich,
čo kto vlastní.
Aký je ich majetok,
ktorý majú.
Jeden zo žiakov,
volal sa Hazarat Umar,
odpovedal Prorokovi:
„Ó, Prorok,
mám ženu a mnoho
detí, tiav...“
a tak ďalej, a tak ďalej.
zabralo mu dlhý čas
vymenovať všetok majetok.
Možno že ťavy,
potom kokosové palmy,
datľovníky
a čo ešte?
Dom, hotel, izba
na prenájom. Čokoľvek.
Zabralo to dlhý čas.
Všetci ostatní odpovedali
podobne, až kým neprišla
rada na žiaka,
ktorý sa volal Hazrat Ali.
Povedal svojmu Majstrovi:
„Ó Majster, ó Pane...“
Rozprával a vyjadroval
svoju lásku k Prorokovi.

Povedal:
„Mojim jediným majetkom
je Boh a ty.
Okrem vás dvoch
nemám nič,
čo by stálo za zmienku.“
Takže Prorok Mohamed
vysvetľoval svoje učenie
prostredníctvom
odpovede tohto žiaka.
Myslím si,
že bol veľmi potešený,
keď povedal, že svetské
majetky pre neho znamenajú
veľmi málo.
Máme ich iba na krátko,
nejdú s nami do onoho sveta.
Pripútanosť k nim
vedie len k bolesti
a utrpeniu,
pretože sa narodíme
znovu a znovu, aby sme
uspokojili sami seba,
kvôli túžbe po veciach,
ktoré sa nenaplnili
počas nášho života.
Pretože keď máme viac,
sme k tomu viac pripútaní.
Dodávajú nám pokoj,
potešenie a podobne.
A keď zomrieme,
želáme si... ešte sme si to
všetko neužili.
A potom možno, v tom
rozhodujúcom okamihu
naša duša opúšťa telo
s túžbou,
že sme si ešte neužili
všetok svoj majetok.
A takým spôsobom
sa vraciame späť do života.
Teda do fyzického života,
znovu a znovu.
Sťahujeme sa a trpíme.
Preto Prorok povedal, že:
„Vlastníctvo vedie
iba k utrpeniu a putovaniu.“
To je údelom tých,
ktorí milujú
zvyky sveta.

Ale tí, ktorí milujú Boha
a neustále sú zamestnaní
rozjímaním
o svojom milovanom,
prekročia túto oblasť
zrodenia a smrti.
Dobre,
človek, ktorý toto napísal,
si myslel, že je to len
otázka pochopenia
tejto jednoduchej pravdy.
Je to také jednoduché? Áno?
Áno. Je to jednoduché,
ale nie ľahké to uskutočniť.
Hovorila som vám
príbeh o...
ako sa to volá?
To trojuholníkové jedlo?
Samosas.
Samosas, áno.
V tom čase som bola
závislá na samosas.
Ale musíte vedieť,
že som v tom čase mala
veľmi málo peňazí.
A väčšinou som jedla
iba čapátti a občas
nejakú uhorku.
Čapátti a arašidové maslo,
len aby som udržala
svoje telo nažive.
Takže samozrejme,
keď som prešla okolo
samosa, páni!
To bolo niečo
mimo sveta.
Preto väčšina mudrcov
tiež uprednostňovala
život v horách
a odľahlých oblastiach,
možno z toho istého dôvodu.
Čo nevidíte,
to vás nezraňuje
a nezvádza.
Skutočne je to tak!
Nezískate nič tým,
že budete sobečtí.
Požehnaní získame len
když jsme nezištní, vznešení
a bereme ohľad na ostatní

před sebou samými.
Chovejte se ke všem stejně.
Vždy slušně, ohleduplně,
s láskou a respektem.
Líbilo by se vám, kdybyste
měli dobré způsoby, byli
vznešení, elegantní a hezcí.
Krása nevychází vždy
z tváře nebo těla.
Krása z nitra.
Existují dva druhy krásy.
Krása z nitra je vždy trvalá
a vždy si získá oblibu všech.
Vidíte tedy,
všichni ti Mistři,
zvláště v Indii
nebo na Taiwanu (Formóze)
nebo Číně nebo v dávných
dobách měli všude vousy,
neholili se,
nemyli se, jejich
dlouhé vlasy jako hippie,
a jejich vousy jim sahaly
až po chodidla.
A nenosili moc oblečení,
nebo ho dokonce nenosili
vůbec nebo jen velmi bídné
oblečení nebo žádné.
Nevypadali jako modelové,
kteří žijí v Monaku
nebo tak, ne!
Ale lidé se jim hrnuli
k nohám a milovali je,
obdivovali je a dokonce,
když museli, umírali pro ně.
V dobách Proroka Mohameda
vedli lidé válku s každým,
kdo byl u moci
nebo s náboženstvím
té doby,
protože někteří lidé
byli ochotni pro
Proroka zemřít.
Dělali to v sebeobraně.
Ne proto,
že chtěli vést válku.
Navíc, Prorok jim
nikdy neřikal, aby šli
s někým do války.
Ale někdy chtěli chránit

své děti nebo
své bratry a sestry,
své rodiny,
když je jiní lidé,
například náboženští fanatici
nebo mocní úředníci
obtěžovali
nebo je chtěli zabít,
pak se snažili bránit,
jak nejlépe uměli.
A při té obraně
byli možná zraněny obě
strany nebo jedna strana
nebo zemřeli.
Ne, že by Prorok od nich
očekával, že pro Něho
zemřou, ani nikoho
neposílal, aby šel a bojoval
ve válce.
Prostě se ty věci
přirozeně udály.
Co mám tedy na mysli je,
že musíme být krásní z nitra.
Chci, abyste byli krásní
vždy a všude.
Kamkoli tedy půjdete,
lidé vás budou respektovat.
A pak cokoli řeknete,
bude mít vliv.
Lidé budou poslouchat.
Budete-li jednat jako
všichni ostatní,
je jedno o jak dobrém
učení povídáte,
myslím, že lidé nebudou
chtít ani poslouchat.
Mohli by sme
ísť do Neba, prísť späť,
ísť do Neba, prísť späť.
Ale nejdeme
s fyzickým telom,
ideme duchom.
Ako keď spíte, opustíte telo,
ani neviete, že telo existuje.
Niekedy máte sen,
myslíte si,
že niekam idete.
Niektorí ľudia
sú dokonca námesační.
A podobne,

my by sme mohli vedome
opustiť na nejaký čas
tento fyzický chrám
a kontaktovať sa s duchom
v duchovnom svete
s našim duchom, ktorý je
rovnaký ako ich duch,
a anjeli nás tam zoberú,
ak vieme ako.
Dôvod, prečo nám Prorok
povedal, aby sme rozjímali
a modlili sa k Bohu
päť krát denne je ten, že ak
sa modlíte dosť usilovne,
dosť dlho, mnoho krát,
je šanca,
že môžete získať záblesk
Neba, že by ste mohli byť
dostatočne pokojní,
aby ste sa spojili s anjelmi
alebo poslom Božím,
neviditeľným.
A oni nás potom zoberú
do Neba, ukážu nám cestu,
ale musíme utíšiť
svoju myseľ,
musíme zabudnúť na celý
svet, keď sa modlíme.
To sú skutočné modlitby.
To je to,
čo Prorok Mohamed
robil v jaskyni.
Utišil Svoju myseľ.
Zabudol na všetko –
na svoj majetok, ženu,
na svoju prácu, úspech,
na svoje peniaze – na všetko.
Zabudol na svoje telo
a tak sa dokázal
duchom pozdvihnúť
do úrovne anjelov.
A tak sa mohol duchom
skontaktovať s anjelom
a takým spôsobom mohol
získať posolstvo od Boha.
Rovnako, ako to musíme
a môžeme robiť aj my.
A preto Boh zosiela
všetkých prorokov,
Proroka Mohameda,

aby ľuďom povedali:
„Toto je tá cesta. Nerobte
tamto, nerobte toto.
Robte toto.“
Prorok prišiel,
aby ukázal príklad:
„Dobre, stále máte
svoju myseľ,
sed'te ticho, sami.“
Nemusíte ísť do jaskyne,
stačí do vašej malej
jaskynnej izby,
urobiť z toho jaskyňu,
urobiť z toho úplne
miesto vyhradené pre vás
a potom sa modlite.
Boh bude skutočne počuť
a vy budete počuť Boha.
Boh vždy počuje,
to len my nepočujeme.
Takže je to náš problém
utíšiť našu myseľ
a odložiť všetky
nezmyselné myšlienky,
ktoré máme po celý čas
v mysli, aby sme mohli
počuť hlas
posla Božieho.
Ako to robil aj Prorok.
Odišiel to robiť.
On je prorok.
Nemusel to robiť
ale robil to, aby tak dal
príklad toho, že na to,
aby sme sa spojili s Bohom,
musíme utíšiť myseľ.
Preto sa v Koráne hovorí,
že všetky náboženstvá aj tak
patria Bohu.
Áno, na prvej strane.
Prečo?
Pretože keď sa ľudia
úprimne modlia k Bohu,
nezáleží akým menom,
On vie, že tá modlitba
patrí Jemu,
pretože On je Boh.
On nerozlišuje.
„Prečo nevzývate moje meno
Pán Ten-a-Ten?

Musíte volať moje
meno takto.“
Nie, on je Boh.
On je Otec.
Ak Ho voláte
Všemohúci, je to dobré.
Ak ho voláte Allah,
On je šťastný,
pretože „Allah“ znamená
všemohúci v angličtine.
A Budha znamená
osvietený,
v angličtine to znamená Boh.
Je to len tak, že to
neprekladáme a narobíme
toľko problémov.
„Kristus“ znamená
moc Božia,
to isté.
Správne, myslím, že by sme
mali mať len jeden jazyk.